

„Rozspiewana Polska”

wersja łatwa

$\text{♩} = 120$

2 3 4 5

1. Gdy co-dzie-nną po-rcję wie-dzy wtło-czysz już do

2. Pił - ka, ro - wer lub ska-kan - ka, każ - dy niech wy -

6 7 8 9 10 11

gło wy, gdy wy-czer-piesz dłu-ga li - stę waż-nych prac do - mo - wych, wte - dy sto po -

bie - ra. Czy do ki - na iść, czy le - piej się - ść do kom - pu - te - ra? Mo - zna za - brać

12 13 14 15 16 17

my - stów wtwo - jej gło - wie już się ro - dzi, ja - ki wy - brać spo - sób na spę - dze - nie wol - nych

psa na spa cer, ksią - żkę wziąć do rę - ki, a - le dla nas naj - cie - kaw - sza jest za - ba - wa

$\text{♩} = 130$

18 19 20 21 22 23 24 25

1. go - dzin? wdzwię - ki! Bo my lu - bi - my śpie - wa - nie,

2. go - dzin? wdzwię - ki! je - śli zna - mi za - śpie - wasz,

26 27 28 29 30 31 32 33

zpio - sen - ką każ - de spot - ka - nie! To wspa - nia - ła przy - go - da: sple - tać nu - ty i

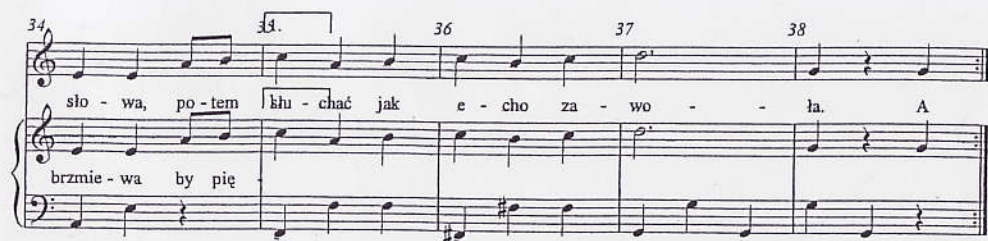
to smu - tkom ni - gdy się nie dasz! Niech się Pol - ska roz - śpie - wa, niech pio - sen - ką roz -

34 35 36 37 38

sło - wa, po - tem kłu - chać jak e - cho za - wo - - ła. A

brzmie - wa by pię

39 40 41 42 43

2. kniej - szy był świat do - o - ko - - ła!

kniej - szy był świat do - o - ko - - ła!

